

AFSCHRIFT

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van 14 januari 2004
het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Notitienummer

Griffie nr. 140

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

- 253 1. , constructeur, geboren te op
, wonende te ;
- 254 2. , zelfstandige, geboren te op
, wonende te ;
- de eerste en de tweede ter terechtzitting vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te ;
- 255 3. , met
maatschappelijke zetel te , ingeschreven in
het handelsregister te onder nr.
- de derde ter terechtzitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

Verdacht van : te

de eerste, de tweede ende derde (vanaf 2 juli de datum der inwerkingtreding van de wet op de invoering van de strafrechterlijke aansprakelijkheid) :

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- Bij inbreuk op artikel 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (*feiten tot en met 24 maart 1997*)
- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van

een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit

in casu :

A.

1. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 januari 1991 tot en met 31 december 1991 :

het plaatsen van een dierenschuilhok van ongeveer 9,10 meter op ongeveer 11,30 meter;

2. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 december 1996 tot en met 1 maart 1997 :

het plaatsen van een container-schuilhok ;

3. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 december 1991 tot en met 1 juni 1992 :

het aanbrengen van een verharding ;

B.

1. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 1 januari 1991 tot en met 31 december 1991 (plaatsen constructie) tot de datum van het bevel tot dagvaarding :

de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben ;

2. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 1 december 1996 tot en met 1 maart 1997 (plaatsen constructie) tot de datum van het bevel tot dagvaarding :

de sub A2 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben ;

3. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 1 december 1991 tot en met 1 juni 1992 (aanbrengen verharding) tot de datum van het bevel tot dagvaarding :

de sub A3 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben ;

met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A1, A2, A3, B1, B2 en B3** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging: -

aard en oppervlakte: -

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

met zetel te

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van inbreng ontvangen op 14/09/1994.

Gezien de processen-verbaal.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar voordracht van de zaak en in haar eis.

Gehoord de beklaagden in hun verdediging, voorgedragen door de hun respectievelijk vertegenwoordigende raadslieden voornoemd en het verzoek van de raadsman van de derde beklaagde tot het verlenen van de gunst tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling..

Gelet op het tussenvonniss van 17/09/2003.

Feiten.

Op 01/09/1997 werd vastgesteld ten laste van

(dient te zijn

dat op het perceel gelegen te

gekend ten kadaster onder

de volgende werken zonder vergun-

ning werden uitgevoerd:

- een dieren schuilhok in houten en metalen container van 9,10 m x 11,30m + 3,20 m x 2m, hoogte 2,20 m, dakbedekking in golfplaten;
- een metalen container schuilhok (9 m x 2,40m x 2,10 m) + zandberg;
- een afdak in hout en asbest golfplaten tegen vergunde veestal aangebouwd 39,90 m x 4 m;
- een stacaravan: 7 x 2,50 m;
- een bijna volledige verharding van het terrein met asfalt schraapsel.

De eerste beklaagde is de zaakvoerder van de

, de tweede

beklaagde, zijnde de dochter van de eerste, is mede zaakvoerder.

Door de gemachtigde ambtenaar werd op 8 april 1999 een herstellvordering ingesteld, met aanmaning om de wederrechterlijk opgerichte bouwwerken af te breken voor 01/07/1999 en het strijidge gebruik te staken.

Op 23/07/1999 formuleerde de gemachtigde ambtenaar de voormelde herstellvordering met als motivering: "...dat volgens de planologische voorzieningen van het gewestplan (KB 7/1/1978) de percelen gelegen zijn in agrarisch gebied..... het oprichten van bovengemelde constructies is bijgevolg in strijd met de bestemming van het gewestplan. Zij hebben geen enkele agrarische of para-agrarische bestemming. Men heeft hier bovendien niet te maken met een landbouwbedrijf maar met een constructiebedrijf van aanhangwagens. Deze bedrijven horen niet thuis in agrarisch gebied. Door het instandhouden van deze overtreding komt de goede aanleg van het gebied en de agrarische bestemming

ernstig in het gedrang."

Tevens werd een dwangsom gevorderd van 3.000 oude bef per dag.

Op 26/06/2001 werd vastgesteld dat de stacaravan verwijderd was, dat het afdak voor de veestal voor 4/5 werd afgebroken. De overige bouwwerken waren nog niet afgebroken, zoals vastgesteld werd bij PV van 25/07/2002.

Bij nazicht van de gegevens van het strafdossier blijkt dat enkel de hiernavolgende constructies nog niet werden verwijderd:

- het dieren schuilhok van 9,10m op ongeveer 11,30m en een container schuilhok; deze bevinden zich op het perceel gekend ten kadaster onder _____, dit in tegenstelling met hetgeen in het aanvankelijk PV van 01/09/1997 werd vastgesteld.

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlasteleggingen zijn blijkens de objectieve gegevens voorhanden in het strafdossier, bewezen.

De gegrondheid ervan werd trouwens bij termen van pleidooi niet betwist.

Straftoemeting.

Bij toepassing van art. 65 SW dient geoordeeld te worden dat wegens de onderscheiden tenlasteleggingen A en B samen slechts een straf dient te worden uitgesproken. De aan de beklaagden ten laste gelegde feiten zijn de uiting van eenzelfde strafbare gedraging.

De beklaagden wisten dat ze een einde dienden te maken aan de inbreuken. Zij hebben een aanvang genomen met de afbraakwerken doch deze zijn nog niet voltooid, nettenstaande zij hiertoe alle tijd hebben gehad.

Zij hebben derhalve hun eigen belang laten primeren boven het algemeen belang.

De rechtbank is dan ook van mening dat, rekening houdend met de concrete gegevens van de zaak, niet kan worden ingegaan op het verzoek van de derde beklaagde tot het verkrijgen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, waaromtrent het openbaar ministerie terecht ongunstig advies verleende.

Bij het bepalen van de strafmaat dient o.m. rekening gehouden te worden met de aard en de ernst van de feiten. De bestraffing heeft tot doel de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan het plegen van dergelijke inbreuken schuldig te maken.

Een effectieve bestraffing dringt zich dan ook op.

Herstelvordering.

Door de gemachtigde ambtenaar, thans stedenbouwkundig ingenieur, werd een herstelvordering gesteld op 23 juli 1999.

Herstelvordering nog gebaseerd op art. 68§1a Decreet 22/10/1996, wordt thans geregeld door art. 149 Decreet van 18/05/1999, in de vordering wordt enkel het gevorderd voor de bouwwerken op het perceel gekend ten kadaster _____, zijnde de aangebrachte verharding.

Dat dan ook enkel dit herstel kan worden bevolen.

Tevens werd een dwangsom gevorderd van 3.000 oude bef per dag, zijnde thans €74,37.

Door de beklaagden werden geen opmerkingen geformuleerd met betrekking tot de gestelde herstelvordering.

Dat op deze vordering dient te worden ingegaan zoals hierna bepaald.

Gezien de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40, 65, 66, 50; Wet van 29 maart 1962 art. 44§1,1°, 64, eerste, tweede en laatste lid, 65; Decreet van 22 oktober 1996 art. 42§1,1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid, 68, Decreet van 18 mei 1999 art. 2, 99§1-1°, 146al.1-1°, 147, 149, 204;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 1;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 3, Wet van 22 april 2003, K.B. 18 december 1986 art. 58, gewijzigd K.B. van 19 december 2003;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 tot wijziging art. 91 van K.B. 28.12.1950; K.B. 11.12.2001;

EG Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17.06.1997;

EG Verordening nr. 974/98 van de Raad van 03.05.1998;

Eurowet 78 d.d. 26.06.2000 art. 2, 3, 4, 6 en 9; K.B. 20.07.2000;

Eurowet 77 d.d. 30.06.2000 art. 3; K.B. 20.07.2000;

**OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,
rechtdoende op tegenspraak :**

Veroordeelt de **eerste**, de **tweede** en de **derde** beklaagde ELK tot een geldboete van VIJFTIG EURO, met veertig opdecimes verhoogd, TWEEHONDERD VIJFTIG EURO bedragende.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete TELKENS zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN.

Verplicht de **eerste**, de **tweede** en de **derde** beklaagde bovendien om ELK EENMAAL een bedrag van TIEN EURO, met veertig opdecimes verhoogd, VIJFTIG EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de **eerste**, de **tweede** en de **derde** beklaagde SOLIDAIR tot de gerechtskosten, deze in hun geheel begroot op VIJFENNEGENTIG EURO DRIEËNNEGENTIG EUROCENT.

Legt de **eerste**, de **tweede** en de **derde** beklaagde tevens ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken.

Nopens de herstellvordering

Stelt vast dat enkel een herstellvordering werd geformuleerd voor de bouwwerken op het perceel gekend ten kadaster , zijnde de aangebrachte verharding.

BEVEELT op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur het verwijderen van de verharding en dit op het perceel gelegen te gekend ten kadaster

BEPAALT de termijn voor het uitvoeren van de herstelmaatregel op **1 jaar** vanaf de dag dat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

ZEGT voor recht dat na het verstrijken van voormelde termijn, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, door ELK van de veroordeelden een dwangsom zal verschuldig zijn van **€ 74,37** per dag vertraging in de uitvoering van de voormelde herstelmaatregelen.

BEVEELT tevens dat voor het geval de herstelwerken niet zijn uitgevoerd binnen de vastgestelde termijn de stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering zal kunnen voorzien overeenkomstig de bepalingen van art. 153 van het Decreet van 18/05/1999.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
VEERTIEN JANUARI TWEEDUIZEND EN VIER.

Aanwezig :

- , ondervoorzitter alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
- , substituut-procureur des Konings;
- , griffier.